

Ký Sự Họp Mặt Lần Thứ X tại Atlanta, Georgia

May, 2012

Ngày Thứ Nhất

Với bao mong đợi, rồi ngày đi họp mặt đã đến, cũng giống như các bạn khác, trong người bồi hồi khó ngủ, hơn 1 giờ sáng vẫn chưa ngủ được... reng reng, 5 giờ sáng rồi, tôi chạy lẹ vào phòng tắm... tắm rửa và làm công tác vệ sinh như thường lệ rồi dzọt ra phi trường ngay cho kịp chuyến bay.

Đến phi trường Atlanta lúc 4g35 chiều, tôi vui và hớn hờ vì có một chuyến bay dài an toàn, lại càng nôn nao, háo hức hơn để được gặp lại các bạn nhất là chủ xị Triệu đã hơn 2 năm, Hoài và Anh đã hơn 3 năm không có dịp gặp nhau. Tôi ngồi chờ hai bạn Hoài và Anh vì chuyến bay họ đến trễ hơn 30 phút.

Sau khi gọi phone báo cho Triệu là đã đến phi trường Atlanta rồi và đang ngồi chờ Hoài, Anh sắp đến, tôi liền gọi phone cho Bình hỏi thăm:

Bình ơi, chừng nào đến?

Ô, trời đang mưa nặng hạt có lẽ 2 tiếng nữa mới đến, mày đến rồi hả?

Ừa, đến rồi, còn rảnh nên gọi hỏi thăm ông đây, sáng ông đi mấy giờ vậy?

Tao rời nhà 9 giờ, chạy hơn 15 phút sực nhớ bỏ quên cây đàn phải quay về lấy, hihhisau đó tao có đến thăm Frere Quốc chơi ở đó vài tiếng rồi dzọt ù mẹ, trời mưa quá chừng chừng.

Vậy ông lái xe cẩn thận nha gặp lại sau, ok, ok bye.

Sau đó lại gọi phone ghẹo Ku Chuẩn chơiring, ring, giọng ngái ngủ của Chuẩn:

Alô, alô.

Ông đến chưa, đến chưa? Tui đến rồi.

Ngày mai tui mới đi mà, 9 giờ sáng là có mặt tại phi trường Atlanta rồi.

Tui liên giả bộ hỏi,

Ừa, tui tưởng ông đến cùng ngày hôm nay với tui chứ?

Đâu có, Hoài và Anh đến hôm nay đấy, ông gặp tui nó chưa?

Chưa, còn sớm nên gọi cho ông nói chuyện dóc đây, đang ngủ hả?

Ừ, ừ, hôm nay trực mệt quá phần vì còn bệnh nên mới về đến nhà nằm ngủ một tí.

Ô, sorry nha, thôi để ông ngủ tiếp, tui thấy có một đoàn người vừa đi ra có lẽ Hoài và Anh đã đến rồi đây.

Ừ, ừ ...hẹn gặp nhau ngày mai nha, ok, ok.

Thấy Hoài và Anh vừa đi đến, tôi đứng dậy vẫy tay ra hiệu và nói: hello, hello...cả ba chúng tôi tay bắt mặt mừng, rồi những câu thăm hỏi xã giao được phát ra, nào là khỏe không? Trông mày không thay đổi nhiều, tui thấy hai ông cũng vậy mới nhìn là nhận ra ngay...v.v. Hoài hỏi tôi:

Triệu đến chưa?

Chắc sắp đến rồi để tui gọi lại hănn.....Triệu ơi, đến chưa, tui này đến rồi.

Đến rồi, tui mày ở cổng ra nào vậy?

O,ơ,ơ ... N5

Tui mày đi ra đứng trước cửa chờ tao, 2 phút nữa là đến.

Bên cạnh Hoài có cô Tâm, bạn gái hàng xóm ngày xưa với Hoài, dân địa phương, đến đón Hoài về nhà chơi cùng thăm mẹ của Tâm và gia đình sau nhiều năm không gặp. Hoài nói: tao đi với Tâm về nhà thăm mẹ của Tâm trước như đã hứa tối gặp lại nhà Triệu nha, chúng tôi cùng nhau bắt tay và chào tạm biệt hẹn tối gặp lại.

Tôi và Anh vừa đi vừa trò chuyện. Ra đến cổng thì thấy Triệu đã đến, Triệu vừa nói, vừa cười, vừa chìa tay ra bắt: **Welcome to Atlanta**, tui này liền bắt tay nhau chào hỏi, hai chiếc vali được đưa lên xe. Trên xe cả ba nói chuyện rôm rả suốt 20 phút trước khi về tới nhà.

Xe vừa vô driveway thấy xe truck Toyota Tundra của Bình đậu chình ình ở đó, tôi liền la lớn: ê, hình như Bình đã đến rồi? Ừ, Bình tới rồi, Triệu trả lời. Vừa mở cửa xe thì Bình vừa bước ra cười toe toét và chìa tay bắt, tôi bắt tay Bình, siết thật chặt và hỏi

Sao tới sớm vậy? Hồi nãy ông nói còn 2 tiếng nữa mới đến mà?

Ừ, tao tính sai vì phần trời mưa, thấy kẹt xe nên đoán như vậy, cũng mới tới vài phút thôi.

Tất cả vô nhà, trên bàn đã dọn sẵn các món ăn đầy bàn được bọc nylon cho sạch, cùng với ly, chén đĩa, bia lạnh đã sẵn sàng chờ anh em giải khát và ăn tối. Thu, vợ Triệu bước ra tươi cười chào đón, tui gật đầu chào chị ... chắc phải làm phiền chị mấy ngày rồi, Thu nói:

Không sao đâu anh....mấy bữa nay anh Triệu nhắc đến mấy anh luôn, mời mấy anh ngồi.

Trên bàn ăn, nào gỏi cá, bò tái chanh, gỏi gà, khô mực nướng, đậu phộng rang ... toàn đồ nhắm. Bình xách ra chai rượu mạnh khai vị, anh em chuyện nhau uống vài tua cạn hơn phần ba chai và mặt trời đã mọc trên mặt tôi ...tôi hơi choáng váng, phần vì đói, phần vì rượu mạnh cộng thêm bia làm tôi khát nước nên uống một hơi hơn nửa ly nước đá lạnh để giải nhiệt. Gắp đồ ăn, bóc đậu phộng rang, tôi ăn liền một lúc một hơi khá nhiều, tề quá, tề quá... nhưng đói thì ăn chứ sao bây giờ, hihihhi....

Tui này vừa nhâm nhi, lai rai nói chuyện dóc đĩa nhắc lại nhiều kỷ niệm ngày xưa thời còn học ở trường Bá Ninh, thời đi cắm trại và sinh hoạt hướng đạo trên đồi Lasan năm xưa. Vợ chồng Dũng vừa đến, lại thêm một màn bắt tay cười nói vui vẻnào chụp hình, cùng nhau cụng chai bia, dzô , dzô ... người tay gắp, người tay cầm chai bia, miệng nói, miệng cười rộn rịp, ồn ào cả góc nhà.

Ring, Ring, điện thoại của Triệu kêu lên...

Trục đây, tui đến rồi ông ở đâu vậy?

Triệu vừa nháy mắt vừa cười:

Chờ ở đó đi, 10 phút nữa sẽ đến, ok, bye,

Tôi la lên:

Lo ăn nhậu và nói chuyện quên mất thời gian, thôi tụi mình dzọt lẹ đi đón Trục.

Tôi, Triệu và Anh cùng nhau trở lại phi trường đón Trục như lời hứa ban đầu. Tôi gọi phone và hỏi:

Ê, ông ra cổng số mấy vậy?

Trục trả lời:

Tui đang đứng trước cổng N3 đây.

Xe chạy chậm chậm, tôi đưa mắt tìm cổng N3...., N1 đây, rồi thấy N2, tôi la lên, thấy Trục rồi kìa. Trời đã tối, số người đứng chờ thân nhân tới đón khá đông, nhưng tôi vẫn nhận ra vóc dáng Trục, mặc dù hơn 37 năm không gặp, thấy Trục đang dáo dác tìm bạn, xe vừa dừng lại tôi và Anh cùng nhảy xuống, tôi chạy lại la lớn:

Ê, Trục ... Điệp đây, khỏe luôn chứ.

Ừ, ừ, khỏe luôn, khỏe luôn.

Ba thằng cùng nhau tay bắt mặt mừng, miệng cười toe toét và cùng nhau khiêng vali của Trục cho lên xe rồi chạy thẳng về nhà.

Lại một màn bắt tay, chụp hình, giới thiệu ồn ào qua lại, v.vrồi lại tiếp tục ăn uống, lúc này bà chủ nhà đã tăng cường thêm món cơm gà óng vàng thơm ngon để giúp chúng tôi ăn cho chắc bụng sau mấy tiếng đồng hồ trong chuyến bay dài. Bà xã Triệu thật điệu nghệ, đã cho chúng tôi thưởng thức những món ăn thuần túy quê hương đậm đà...lúc này ăn chén cơm gà thấy ngon ời là ngon. Hoài về đến sau khi ghé thăm gia đình Tâm, lại một màn bắt tay, chụp hình.... anh em lại ồn ào nhi nhô đầu láo, cụng bia, và mời Hoài ăn. Bà xã Triệu nói:

Mấy anh ăn giùm cho hết nha mai có món mới đãi tiếp.

Lại nhậu thêm một tí nữa cho vừa lòng vợ Triệu mặc dù bụng đã no. Lúc này lại có thêm món mít tráng miệng được đem ra, thế là người bóc, người cầm, người nói, người ăn.

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ trên bàn, anh em được mời uống trà hiệu "Thái Đức". Sau vài lần châm thêm nước trà vào tách đã cạn, câu chuyện cũng yếu dần. Vợ chồng Dũng đứng dậy xin phép cáo từ về khách sạn vì đã gần 12g khuya rồi sáng mai sẽ trở lại nhậu tiếp, hihihhi...

Tôi, Bình, Trục, Hoài, Anh lên phòng sửa soạn ngủ. Trong lúc soạn đồ ngủ, bàn chải đánh răng, tôi than hôm nay ngồi máy bay lâu quá nay cái lưng bị đau và mỗi nữa ... thế là Trục liền chỉ cho cách tập thể dục để cho anh em học hỏi tránh bị đau lưng. Tôi thực hành liền, quả thiệt lưng hết đau ngay, tôi lại than mấy ngón chân hay bị vộp bẻ, Trục nói có bài ngay... tập theo động tác này nha. Lúc này Hoài lại chêm thêm, tui ngồi lâu dùng máy tính hay bị đau cổ, tê tay thì sao đây thầy? Ok, ông tập theo lối này, Trục vừa trả lời vừa chỉ cách thực tập ... sau đó anh em đầu láo thêm một hồi nữa về các vấn đề tập thể dục không cần dụng cụ, chỉ cần tập trung tư tưởng là được, v.v....

Đúng 2 giờ sáng, tôi mới lên giường, được nghỉ ngơi sau một ngày dài ngồi trên máy bay, bận rộn nói chuyện, đầu láo, vui cười. Tôi không ngủ được vì lúc này bụng căng cứng chứa đầy đồ ăn cũng như bia và rượu mạnh đang quánh lộn nhau, có lẽ hơn 3 giờ sáng mới chợp mắt được.

Ngày Thứ Hai

Tiếng nói chuyện cùng tiếng cười vang và mùi cà phê thơm từ dưới nhà làm tôi thức dậy ... mắt vẫn còn cay xè phải chớp chớp, dụi dụi nhiều lần mới mở mắt ra được. Ngồi dậy nhìn ra cửa sổ thấy trời đã sáng, không thấy Bình và Hoài, chẳng biết hai bạn đã thức dậy từ bao giờ? Lại lười biếng nằm xuống, dự định ăn gian ngủ thêm vài phút nữa nhưng những tiếng nói, tiếng cười giòn cùng mùi cà phê thơm đánh vào khứu giác một lần nữa làm tôi tỉnh táo hơn vội vàng trỗi dậy đi rửa mặt đánh răng và luôn tiện tắm cho tỉnh người.

Các bạn ngồi quanh bàn với ly cà phê thơm ngát, bàn chuyện lung tung nào là trời mưa tối qua, sáng nay trời còn đầy sương và mây mù không biết có cấm trại được không? Chuẩn đến ai sẽ đón, vợ chồng Bảo, vợ chồng Hòa cùng Liêm, Đức, Toán đến mấy giờ, chiều nay mấy giờ đến chỗ cấm trại, v.v... Nắng rọi vào phòng thấy phòng sáng hẳn lên tôi liền ngó ra cửa sổ nắng đã chiếu xuyên qua khoảng trống của những đám mây còn lác đác trên nền trời, tôi mừng thầm trong bụng vậy là chiều nay có thể tổ chức cấm trại rồi.

Vợ chồng Dũng, vợ chồng Hào đón Chuẩn tại phi trường vừa đến. Chuẩn nói được tin Diệp Năng Hòa cho biết phải hủy chuyến bay đi họp mặt bất ngờ vì sáng sớm hôm nay trước khi ra phi trường có tin mẹ vợ bị bệnh nặng phải vào nhà thương cấp cứu ở Germany... cùng lúc đó được tin nhóm lớp 10, niên khóa 74-75 tại Houston và các bạn cùng lớp ở Maryland đã gặp nhau và cùng ngồi ăn phở cách nhà Triệu 1 tiếng xe chạy.

Đồ ăn sáng đã được dọn ra với món ăn chơi bằng bánh bột lọc, chả lụa ... Sau đó mỗi người được một tô bún bò Huế nóng hôi bốc khói thật to cùng đĩa rau sống đủ loại. Chúng tôi vừa ăn vừa nói chuyện thật rôm rả chen lẫn vài tiếng cười khi nghe được một câu chuyện thích thú. Có lẽ vì đói bụng do thiếu ngủ tối ăn tận tình, ngon quá và no quá. Mít được dọn ra cho phân tráng miệng. Tuy no, bụng đã căng cứng nhưng cũng còn chỗ chêm thêm chục múi vì thấy nó thật vàng tươi hấp dẫn, những múi mít no tròn ăn dai dai, mát miệng và rất ngọt...tham ăn quá, tham ăn quá, hahaha...

Dũng phân phát mỗi người một cái nón được thêu huy hiệu trường LSBN, một món quà nhỏ tặng cho anh em làm kỷ niệm nhân ngày họp mặt năm nay. Sau đó cùng nhau quây quần chụp hình trong nhà và trước sân dưới tấm bảng nhựa khổ 3'x5' màu trắng với hàng chữ: **“Welcome LASAN BANINH REUNION”** phía trên và hình logo thắng giải nhất của Frère Vân Hà bên dưới. Sau đó cùng nhau ra xe đến chỗ cấm trại.

Tôi đi cùng xe với Hoài, Tâm, Anh... sau khi vào công viên, vì không có bản đồ, thay vì quẹo trái để đến chỗ cấm trại...chúng tôi cho xe chạy thẳng vào trung tâm công viên chạy loanh quanh khu rừng với những hàng cây cao tỏa rợp bóng mát, phong cảnh thật đẹp. Chúng tôi đi tìm chỗ cấm trại...khu vực quá rộng cứ gặp ngõ rẽ là quẹo vô tìm anh em, thấy trật lại quẹo ra tìm ngõ khác mất hơn 1 giờ đồng hồ, nhờ vậy chúng tôi cũng có cơ hội ngắm được nhiều cảnh đẹp chung quanh công viên nổi tiếng này. Bàn lại với Hoài và Anh... tụi mình nên chạy ra trở lại chỗ cổng vào để hỏi thăm và xin bản đồ công viên cho chắc ăn. Trên đường đi ngược về, chúng tôi chợt thấy khách sạn Marriott mà ngày mai sẽ check-in ngủ lại tối thứ 7, ghé vào hỏi thăm đường và được nhân viên khách sạn cho một tấm bản đồ toàn khu vực công viên... tụi này thở phào nhẹ nhõm sau khi biết được lý do tại sao bị lạc.

Trên đường ra chỗ đậu xe, tôi gọi cho Chuẩn hỏi thăm luôn tiện báo tin tụi này bị lạc 30 phút nữa mới đến điểm hẹn. Chuẩn cho biết anh em đang đóng lều dựng trại cứ thông thả đi. Bên ngoài hotel thật nóng, lúc này trời trong xanh không có mây, tỏa đầy nắng gay gắt. Đối diện Hotel là Skyride Plaza, có xe cáp điện đưa lên tận đỉnh núi để ngắm cảnh hùng vĩ của khu công viên Stone Mountain park này. Thấy trời còn sớm chúng tôi quyết định xếp hàng mua vé đi lên đỉnh núi để xem toàn bộ phong cảnh

bên dưới cùng chu vi bờ hồ, hít lấy không khí trong lành trên cao và chụp vài tấm hình lưu niệm. Trong lúc chờ đợi mua vé, tôi thấy nhiều nhóm học sinh tiểu hoặc trung học đi tham quan rất đông có lẽ đi miễn phí vì không có em nào mua vé, chỉ có một hướng dẫn viên với ID đeo trên cổ nói chuyện với người bán vé là xong. Thấy có đông học sinh đi tham quan, ngắm cảnh, giải trí... chắc là tan học chiều thứ 6 và ngày mai được hai ngày nghỉ cuối tuần sau mấy ngày học hành mệt mỏi. Lúc này tôi có ý nghĩ vẫn vợ không biết ở VN hiện giờ các học sinh trung, tiểu học có được hưởng những tiện nghi như vậy không? Tiếng ồn ào, đùa giỡn của đám học sinh đã đánh thức tôi trở về thực tại.

Xe điện bắt đầu bò lên đỉnh núi...từ đó tôi nhìn chung quanh và nhìn xuống bờ hồ thấy khu công viên như là một cánh rừng rộng bao la...càng lên cao càng thấy cái rộng lớn, mông mênh của khu vực. Chung quanh hồ được bao bọc từng lớp, từng lớp cây cao đứng thẳng hàng. Càng lên cao hồ càng nhỏ dần và chung quanh hồ toàn là màu xanh của lá cây. Trên đỉnh núi đá chúng tôi thay phiên nhau tìm đủ mọi góc cạnh chụp hình để khai thác cảnh đẹp trên đỉnh núi đá cao này. Trời vẫn còn rất nắng và nóng cháy da cùng với hơi nóng từ đá tỏa ra có lẽ sẽ làm khó chịu cho nhiều người không quen chịu nóng. Một ngọn gió mát thổi tới, tôi hít vội một hơi dài để thưởng thức không khí trong lành trên cao. Hơi gió mát trong lành chứa đầy dưỡng khí trên đỉnh núi được đưa vào phổi làm tôi khỏe ra, cảm thấy bớt nóng, tôi đi bộ lần ra bên bờ đá để ngắm cảnh từ trên cao nhìn xuống thấy được quang cảnh thiên nhiên hùng vĩ của tạo hóa đã dựng nên một cảnh tuyệt đẹp hiện ra trước mắt. Rừng cây xanh rộng bao la bao phủ cả một vùng rộng lớn với diện tích hơn vài trăm mẫu vuông và dài vài chục dặm theo đường chim bay. Lúc này thấy cái hồ nhỏ làm sao so với khu rừng cây rậm rạp bao quanh nó...có thể nói nơi đây là cái máy lọc không khí thiên nhiên của thành phố Atlanta.

Cho xe chạy đến chỗ cắm trại. Anh em đến sớm hơn đã dọn dẹp sạch sẽ, bàn ghế đã được sắp sẵn phủ vải cho sạch bên trên với những chai nước uống, giấy chùi tay, ly đĩa giấy và các bịch chips ăn vặt, bên cạnh bàn là 3 cái coolers thật lớn chứa đầy bia Heneiken, nước uống, nước ngọt cùng với đá để ướp lạnh và nhiều đồ lặt vặt khác nằm đó đây để chuẩn bị phục vụ cho bữa ăn tối và lửa trại tối nay. Gần đó có 3 cái lều lớn với màu đỏ, trắng, xám và màu xanh xậm của lá rừng đã được dựng lên cũng như được đánh số 1,2,3 cùng danh sách tên người ngủ của mỗi lều đêm nay trông thật xinh xinh. Nhìn xa xa bên tay phải có 3 cái lều màu, nhỏ gọn cho nhóm "cung cung" lớp 10. Banner với hàng chữ viết tắt **HMLSBNN2012ATLANTA** được dán vào hai sợi dây thừng và được treo băng ngang qua hai cây làm cổng chào và băng hiệu màu trắng bằng nhựa với hàng chữ "**Welcome LASAN BANINH REUNION**" được treo trên cây phía trái. Đi băng qua cổng chào là đường xuống bờ hồ, bên tay phải có những tảng đá nhỏ được xếp vòng tròn với củi khô chất vun lên cùng với củi mua để chuẩn bị cho lửa trại tối nay.

Chuẩn phân phát cho anh em mỗi người một áo thun phía sau được in logo thắng giải nhất năm nay và phía trước là một logo nhỏ của giải về nhì in trên góc trái, áo đã dán tên họ sẵn sàng cho khỏi lộn khố áo của mỗi người. Đứng nhìn các bạn mặc áo họp bạn năm nay và đội mũ có thêu hình logo của trường tôi tự nghĩ : "trông ai nấy vui vẻ, trẻ trung và nhiều sức sống hơn, chắc được gặp lại nhiều bạn cũ trong khung cảnh thiên nhiên bên cạnh hồ nước thơ mộng chẳng? Như tâm trạng của tôi lúc đó". Tiếng ồn kêu rủ nhau đi chụp hình làm tôi giật mình.... anh em kiếm đủ mọi cách để được chụp hình ... nào là chụp một mình, hai người hoặc theo từng nhóm nhỏ và chụp chung hết mọi người có mặt với nhiều kiểu cách như người nói, người cười, người dơ ngón tay làm dấu hoặc làm trò đùa với bạn bên cạnh, v.v...đúng là một khung cảnh vui tươi và đáng nhớ.

Liên, Đức, Toàn từ phi trường vừa đến...tôi đến bắt tay chào ba người, lại thêm một màn đầu láo tán dóc rôm rả, lại rủ nhau đi chụp hình. Trời đã xế chiều, trong lúc chờ đợi xe chở thức ăn đến, tôi có dịp nói chuyện với vài bạn, cùng nhau nói chuyện xưa nay và thăm hỏi, tìm kiếm tin tức vài người bạn nay không biết đang ở đâu?

Anh Đức, khóa 74, chủ tiệm Lee's Bakery vừa chở thức ăn đến, anh xin lỗi vì lạc đường nên đến trễ...tôi vội nói không sao, trời vẫn còn sáng mờ. Anh em mỗi người một tay giúp bung các khay đồ ăn cũng như nhiều nồi to nhỏ chứa đầy thức ăn và lò ga để hâm nóng đồ ăn. Thức ăn gồm có cơm, thịt kho tàu, cá nục kho thơm cùng ăn với cải chua hết ý, canh bầu nấu với cá viên làm nước canh thật ngọt và cá quét viên tròn ăn thật dai và món tráng miệng chè bà ba...cùng với gỏi thịt vịt và nồi cháo vịt cho sáng hôm sau. Có lẽ đói, mỗi người một đĩa, ai nấy ăn uống và thưởng thức tận tình hết nồi thịt kho với trứng, nồi cá nục kho thơm, mấy khay cơm và nồi canh bầu to tương nấu với cá quét viên cùng cạn. Sau đó lại được cho ăn món tráng miệng chè bà ba cộng thêm "kem flan" của Hảo làm tặng cho anh em đêm nay. Vài ngọn đèn dầu, đèn điện được thắp sáng, tôi và vài bạn vẫn còn tiếp tục thưởng thức các món ăn ngon của anh Đức đem tới. Ăn uống no say, tôi nhập bọn với Đức, Liêm, Anh, Phương, Trục để cùng nhau đấu láo cho tiêu cơm. Mỗi lần gặp tôi, Đức không quên rủ tôi hút thuốc, cũng đã hai năm trôi qua cùng bạn hiền, tôi phá lệ hút thuốc lá lại sau hơn hai thập niên bỏ hút. Lúc này hút lại điều thuốc thơm, nhả khói thành nhiều vòng tròn bay lên không để nhớ lại thời hút để nhủi và loại thuốc nổi tiếng hiệu "bốc lãn xe" ở Việt Nam...ôi, một kỷ niệm khó quên năm xưa vẫn còn ghi nhớ mãi trong đầu.

Sau khi dọn dẹp sơ sơ, các bạn bắt đầu đốt lửa, rủ nhau lần về hướng lửa trại. Tôi về lều để hóa trang thành mọi da đỏ thuộc bộ lạc Taboo cho mục mờ màn tối nay như đã bàn với Bình từ trước. Trong lều đã có Bình, Chuần, Hòa, Triệu, Toàn là anh em thuộc nhóm Hướng Đạo Lasan Trai Việt. Áo nhảy lửa đủ màu sắc sẽ được tròng vào, hai bên má được quét phấn trắng, xanh, đỏ, vàng, đầu được cột bằng vải màu và lông gà đủ loại, đủ màu được gắn chung quanh. Mỗi người sẽ cầm một món khí giới như là rìu, thương, gậy khắc hình đầu lâu hoặc trống và lục lạc, v.v... tất cả đã chuẩn bị xong sau vài lời bàn thảo và học cách đi đứng cùng cách la to hoặc hú hó của bộ lạc da đỏ cho vui nhộn do Bình hướng dẫn khi chạy ra trình diễn.

Đứng nhìn về hướng lửa trại, tất cả đã sẵn sàng. Các bạn đứng vòng quanh lửa trại, với ngọn lửa bập bùng cháy tỏa đủ ánh sáng chung quanh dưới những hàng cây cao rậm rạp. Phong cảnh quen quen đập vào mắt và đầu làm tôi nhớ lại thời đi lao động ở Sông Cầu, Nha Trang năm 76-77... chợt tỉnh với tiếng trống võ vang lên từ đâu đó khuấy trong bóng đêm đã làm mọi người chú ý và sinh hoạt lửa trại bắt đầu.

Mở màn là trò nhảy lửa của bộ tộc Taboo, các bạn Hướng Đạo cùng tôi với trang phục mọi da đỏ cùng nhau tiến ra. Dẫn đầu là tù trưởng Thọc Cù Lét, Bình với tiếng trống dồn dập theo sau là các dũng sĩ của bộ lạc với tay cầm búa, thương, gậy, lục lạc với những tiếng hú man rợ rùng rú cùng với nhịp điệu đậm chân, múa tay, cùng khom người chạy nối đuôi nhau vòng quanh đống lửa. Tiếng trống, tiếng lục lạc, tiếng hú, tiếng hò hét cùng với tiếng nói, tiếng cười, tiếng vỗ tay đã làm tan vỡ sự yên lặng, tĩnh mịch đêm nay của rừng rậm cùng đứng theo ý nghĩa của điệu vũ nhảy lửa đuổi trừ ma quỷ và sự sợ hãi của bóng đêm để đem lại sự bình an và giải trí cho toàn bộ lạc LSBN, hihihhi...

Lời mở đầu của tù trưởng với một tràng thổ ngữ: *yá ta sai à sheh gó thè ka gà há tà sheh zen zon kà gà tà ba*. Phải nhờ Hảo, nữ thiếu Hướng Đạo Thiên Hương thông dịch như sau:

Chào mừng các bạn đến tham dự buổi họp mặt năm nay và chúc các bạn có một đêm vui vẻ.

Một tràng pháo tay lại vang lên và tù trưởng Thọc Cù Lét phê quá vì được nâng bi nên quên mẹ nó đi tiếng thổ ngữ Taboo và nói qua tiếng Việt:

Cám ơn, cám ơn ; cha tù trưởng Thọc Cù Lét này học tiếng Việt lẹ thật, hihihhi....

Tiếp theo là mọi người được phát một tờ giấy in nhiều lời bản nhạc và cùng nhau hát các bài như là: *Anh Em Ta Về, Họa Đoàn Ca, và bài Việt Nam Quê Hương Ngạo Nghễ*. Với lời ca thâm thúy chứa đầy tình bạn, dân tộc tính và hùng tráng ấy, anh em đã cùng nhau cất tiếng ca vang rung động khu rừng... cùng vỗ tay theo nhịp điệu của bài hát quyện với tiếng đàn guitar mạnh mẽ của Toán và Bình đã làm cho anh em vui vẻ, hào hứng và phấn khởi thêm. Riêng tôi, những bài ca quen thuộc này đã làm nhớ lại thời đi cắm trại và sinh hoạt hướng đạo trên đồi Lasan khi còn niên thiếu.

Sau đó là các trò chơi, điệu múa chung cho cả nhóm để cùng nhau tham dự như là:

-Này bạn ơi mà muốn ơi lên thì **ĐÁP ĐÔI TAY**. Tất cả cùng nhau vỗ 2 tay, sau đó hát lại và thay thế câu **ĐÁP ĐÔI TAY** thành... **GẶT ĐÁU - HẢ MIỆNG - GIỮT ĐÔI TAI - RỜ MỬI - DẠM ĐÔI CHÂN - GÁI ĐÁU - ĐÁP ĐÔI MÔNG - CƯỜI LÊN ĐI..**

-Và các bài hát vui ngắn cùng phối hợp với các động tác tay chân như là: - *Cục Te Te - Napoleon và Lính - Một Ngón Tay Nhúc Nhích - Một Cây Số Đi Chân - Bông Hoa Trên Bàn Tay - Con Thỏ Ăn Cỏ - Cô Ca Cô La, v.v...* của Bình, cùng phụ họa vài trò chơi của Chuẩn, Hòa và anh Đức qua trò chơi 2 người thất chỉ hồng. Tất cả các trò chơi ấy đã làm cho anh em có một đêm thoải mái quên đi hết thực tại để cùng nhau cười to, cười há họng, cười thật hồn nhiên như những ngày còn thơ ấu.

Sau đó Bình có tặng cho anh em Hướng Đạo mỗi người một món quà lưu niệm nhỏ. Thay mặt anh em Hướng Đạo tôi xin cảm ơn Bình đã dành cho nhóm này nhiều cái bất ngờ.

Hơn 11 giờ khuya, nhóm cắm trại kê bên cũng như cảnh sát an ninh đã đến nhắc nhở xin đừng làm ồn cho hàng xóm ngủ và trả lại sự yên tĩnh cho khu vực và rừng núi... tất cả các bạn họp lại thành vòng tròn, cùng hát chung nhau các bài hát tạm biệt như là: -*Vui là vui quá, vui là vui ghê không có chỗ nào chê, hết... -Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh em chúng mình... -Gặp nhau đây rồi chia tay, ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây, niềm hăng say còn chưa phai, đường trường sông núi hẹn mai tai xum vầy...* đã kết thúc đêm lửa trại, tuy ngắn ngủi nhưng chắc chắn đã để lại trong đầu của mỗi người tham dự hôm nay nhớ mãi những tiếng hát, tiếng cười, tiếng vỗ tay đầy ấn tượng của đêm lửa trại này.

Đã hơn 12 giờ khuya, tiễn một số bà con về hotel, một số đi ngủ vì thức khuya và mệt. Có một số anh em khác, nhất là nhóm trẻ "cung cung" lớp 10, còn ầm ức, còn rượu mạnh bèn rủ nhau xuống bờ hồ vừa ngắm trăng rằm (nhằm ngày có super moon nên trăng to và sáng hơn mọi lần) soi rục sáng cả mặt hồ phẳng lặng.

Với cảnh rừng tĩnh mịch, những hàng cây cao, bóng đêm, ánh trăng mờ mờ xuyên qua những khóm lá và sự yên lặng của nó đã gọi lại cho tôi những hình ảnh khó quên mang đầy kỷ niệm của thời đi học năm xưa. Trong lòng tôi vẫn còn man mác, nhớ nhớ, thương thương về những kỷ niệm cũ khó quên tôi đi lần xuống bờ hồ để tìm lại cảm giác ngày xưa ấy. Lúc này anh em người ngồi, người nằm nghỉ lưng quây quần bên nhau trên tấm nhựa lót lớn. Với bóng đêm huyền diệu bên cạnh bờ hồ, với cái lạnh nhẹ của mùa đông còn sót lại cộng với không khí trong lành của khu rừng cây cao vút, với ánh trăng tròn rọi sáng xuyên qua những cành cây rậm rạp làm anh em cùng nhắc lại hai câu thơ nổi tiếng của Hàn Mặc Tử:

Thuyền ai đậu bên sông đó

Có chớ trăng về kịp tối nay

Trăng về kịp, đã soi sáng bờ hồ giúp cho anh em thêm cao hứng, cùng chuyền tay nhau ly rượu mạnh Cordon Bleu làm ấm thêm tình bạn bè. Cùng nhau hợp ca những bản nhạc tình quen thuộc do

mỗi người đề nghị qua phần đánh đòn điều luyện của Bình và Toàn...tiếng đàn thánh thoát, nhẹ nhàng, lời ca nhỏ nhỏ chứa đầy ý nghĩa ấy một lần nữa đã làm tôi xúc động và cùng nhau tâm sự, kể chuyện để tưởng nhớ lại câu chuyện tình mực tím khó quên của thời để nhớ để thương năm xưa khi còn mài ghế nhà trường, xem như là một món quà nhỏ nhỏ gửi đến cho nhóm "cung cung" cùng với các bạn Đức, Trục, Liêm, Hoài, Anh, Phương, Chuân, Bình, Toàn, v.v... Mong rằng nó đã mang lại nhiều kỷ niệm xưa cho những bạn cùng tâm sự trong đêm ấy và cũng mong rằng đó cũng là một kỷ niệm riêng tư cho chính mình.

Cũng trong đêm tâm tình này tôi mới biết Liêm là bạn hàng xóm cùng khu cư xá với nàng...cũng từng tương tư, thậm chí yêu trộm nhớ và hay hát câu: *Nhà nàng ở cạnh nhà tôi cách nhau cái đậu mùng tơi xanh rờn....*có thể nói ngày xưa tụi này là tình địch của nhau nhưng chưa từng oánh lộn nhau...may quá, nay lại là bạn nhau rồi.... xin lỗi đã làm cho tim của Liêm rỉ máu lần nữa sau khi nghe được câu chuyện tình của tôi ... hihhi...

Trời khuya dần, rượu đã cạn... ai nấy rút về lều.Trong lều chúng tôi nằm nói chuyện dóc đĩa thêm một hồi, các bạn đã ngủ với tiếng ngáy vang đều đặn. Tôi nhắm mắt cố ngủ nhưng vẫn chưa ngủ được phần vì tiếng ngáy, phần vì khát nước do uống nhiều rượu mạnh, phần thì nhớ lại chuyện tình mực tím...tôi ngồi dậy, cầm chai nước tu một hồi, trong lều cảm thấy hơi ngộp, tôi hé mở cửa lều nhìn ra bên ngoài, khu cắm trại thật sáng dưới ánh trăng rằm, phong cảnh thật đẹp, thật liêu trai như trong truyện đã đọc qua làm tôi thật nhớ nhớ nàng da diết .. hihhi... mệt quá, lại nằm xuống và ngủ một giấc dài, không mộng mị.

Ngày Thứ Ba

Tiếng ồn bên ngoài làm tôi thức dậy...mắt vẫn còn cay xè, anh em bên ngoài đã pha cà phê, tán dóc...tôi vội vã lấy đồ nghề đi đánh răng và tắm cho tỉnh người...bà con đã tụ họp đông đủ, người ăn cháo vịt hoặc mì tô, người ăn bánh mì uống cà phê hoặc trà. Sau khi no đủ anh em mỗi người một tay cùng nhau hạ lều, tháo cổng trại, tóm gọn các ly nhựa, những chai nước thừa vẫn còn để vương vãi đâu đó, cũng như dọn dẹp vệ sinh chung quanh trại tất cả cho vào mấy bao rác để trả lại cảnh nguyên thủy ban đầu cho nhóm kế tiếp. Xe rác vừa tới, anh em chuyển nhau các bị rác thả vào xe. Vẫn còn luyến tiếc, anh em lại xúm nhau chụp hình một lần nữa trước khi chuyển qua tham quan thắng cảnh khu Memorial Lawn, là nơi cho du khách ngắm và đứng xem bắn pháo bông mỗi tối thứ Bảy từ tháng 4 đến tháng 9 hàng năm. Có viện bảo tàng, tiệm bán đồ lưu niệm và Skyride Plaza với xe cáp điện đưa lên núi ngắm cảnh, sau đó chuyển qua khu picnic để ăn trưa.

Anh em thay phiên nhau chụp hình với phong cảnh ba Đại Tướng lừng danh trong cuộc nội chiến Nam, Bắc nước Mỹ đã được khắc lên núi đá trông thật đẹp, hùng vĩ và sống động. Trời nắng đẹp và nóng đã làm mọi người mệt mỏi có lẽ vì thiếu ngủ đêm qua. Sau một hồi chụp hình, quay phim, bà con cùng nhau chuyển qua khu picnic để có bóng mát, ghé đá nghỉ ngơi, cũng như sửa soạn cho buổi ăn trưa. Nhóm trẻ "cung cung" lớp 10 vẫn còn sức đi leo núi, đúng là "trẻ" thiệt.

Buổi ăn trưa thật phong phú với cà ri gà ăn với bánh mì, thịt bò nướng Đại Hàn và cánh gà nướng thơm phức cùng với xà lách, gỏi vịt và các món ăn chơi như như là đậu phộng, chips, mít, chè bà ba, đông sương và kem flan còn sót lại tối hôm qua. Anh em ăn uống thoải mái, tiếng nói cùng tiếng cười lại vang lên do hệ Bão Tố với những mẩu chuyện tiểu lâm làm anh em cười hồn nhiên quên đi mệt nhọc vì thiếu ngủ tối hôm qua. Dững cùng hệ Bão Tố, Bảo nhỏ và vài bạn khác đi đánh tennis, số còn lại tiếp tục cùng nhau chụp hình, ngồi quây quần bên bàn đá, cùng nhau nói chuyện thời sự, chính trị xưa và nay. Đến giờ tan hàng, sau khi dọn dẹp sạch sẽ anh em trở về khách sạn để nghỉ ngơi và chuẩn bị cho buổi họp mặt chính thức tại nhà hàng Viễn Hương tối nay.

Sau khi check-in có được phòng, tôi cùng Liêm, Đức, Frere Thành, Hoài, Anh về phòng nghỉ ngơi. Sau khi thay phiên nhau đi tắm rửa...chúng tôi rủ nhau xuống lobby của hotel để in ra những vé máy bay để sẵn sàng cho chuyến bay về ngày mai. Hoài cùng Anh ra phi trường mượn xe để ngày mai về sáng sớm. Sau đó trở về phòng nằm đặt lưng một tí để nghỉ ngơi.

5 giờ chiều, anh em với áo trắng quần đen sẵn sàng đi dự tiệc họp mặt tại nhà hàng Viễn Hương. Tới nhà hàng sớm, chúng tôi đứng trước cửa nhà hàng cùng nhâm nhi một chút thuốc với Đức, anh Bảo và vài bạn khác...nhà hàng tọa lạc trong một khu shopping lớn chỗ đậu xe rộng rãi. Nhìn xa xa bên kia đường thấy có tiệm I Luv Phở.

Bên trong phòng họp mặt có bốn bàn tròn, một dàn amplifier với wireless microphone, có lẽ tạm đủ cho một nhóm sinh hoạt nhỏ khoảng 40 người. Trang trí trong phòng khá bắt mắt, hai bên tường được treo mấy bộ ảnh hình bông hoa trạm xà cừ. Anh em ngồi vào bàn cùng lai rai uống bia, khui chai rượu Hennessy XO của Đức tặng, nhiều tiếng cụng ly rượu, cụng chai bia cùng tiếng la dzô dzô làm vui nhộn trong căn phòng nhỏ. Anh em thay phiên nhau chụp hình kỷ niệm, chụp theo nhóm học cùng lớp, cùng tiểu bang đi tham dự, cùng nhóm hướng đạo, vợ chồng, bạn bè quen biết nhau, v.v... thật ồn ào, náo nhiệt cả phòng. Đồ ăn được dọn ra mở đầu là soup, tôm hùm xào, thịt bò xào cải, canh chua cá bông lau, cá kho tộ, đậu hũ chiên, râu mực chiên, tôm chiên, mì xào ... tráng miệng với cam, nho.

Cao hứng tôi uống khá nhiều rượu mạnh, tôi cùng Trục, Bình, Frere Thành, Liêm, Dũng, anh Bảo, Chuẩn cụng ly nhau vài lần tại bàn...tôi cảm ly rượu mạnh đi qua bàn của nhóm trẻ "cung cung" và hô hào nào cùng dzô, cụng ly nha anh em, tôi uống hết đợt một rồi rót thêm đợt hai...tôi quay qua mời anh Đức và anh Mỹ cùng uống rượu mạnh, nhân dịp đây tôi cũng xin thành thật cảm ơn hai anh cùng Hảo và Khuê đã phá lệ nháp một tí rượu mạnh cho dzui với tôi và nhóm trẻ "cung cung" trong đêm họp mặt thân tình năm nay. Ku Dũng quay sang gọi tôi là "gà chọi, gà đá" vì lúc này mặt tôi đỏ như mặt trời mọc có thể hù con nít đang khóc cho nó nín cũng được, hihihi...

Để khai mạc đêm văn nghệ, chủ xị Triệu đã ngõ lời cảm ơn tất cả các bạn cùng tề tựu về đây vui đùa với nhau. MC Bình đại diện anh em gửi lời cảm ơn đến gia đình Triệu và Thu đã chăm lo các món ăn chu đáo cho anh em trong mấy ngày qua...cùng gửi lời cảm ơn đến gia đình anh chị Đức đã tặng miễn phí cho buổi ăn tối hôm qua. Mở đầu chương trình ca nhạc là anh em Bá Ninh cùng đứng lên hợp ca bài Bá Ninh Hành Khúc với dàn nhạc hùng hậu do các bạn Toàn-guitar, Bình-mandolin, Dũng-trống, Chuẩn-xập xèng phụ trách. Chấm dứt bài hát là những tiếng vỗ tay lớn làm cho tất cả cùng vui hơn.

Bình đeo mặt nạ Tề Thiên chuẩn bị làm trò khi. Lại một lần nữa, Bình tặng anh em mỗi người một bản nhạc "Tình Bạn" do Bình sáng tác riêng cho các bạn Bá Ninh, cho nhóm hướng đạo một bản nhạc "Kha Đoàn Lạc Việt" cũng do Bình sáng tác với hai trang bìa có in hình người sáng lập ra phong trào hướng đạo cho thanh thiếu niên là Baden Powell và mặt kia in nhiều hình sinh hoạt HĐ trên đời Lasan năm xưa; riêng tặng cho Chuẩn và tôi mỗi người 1 cái huy chương bằng chì và thêm cho riêng tôi 1 cúp lưu niệm với hàng chữ: **Perfect Attendance , 10 năm tham dự họp mặt 2002-2012** Xin cảm ơn Bình đã tặng cho tôi vinh dự này. Tôi cao hứng quá liền hun mặt nạ mô khí của Bình một cái, nhiều tiếng vỗ tay lại vang lên làm ồn cả phòng họp mặt. Về cúp lưu niệm Perfect Attendance, hai bạn Liêm và Dũng hăm he sẽ giựt cúp khỏi tay tôi trong tương lai... khó lắm hai bạn ơi, hihihi... Vì vậy tôi đưa ra đề nghị giải thưởng "Perfect Attendance" sẽ bắt đầu lại năm tới vì có nhiều bạn gia nhập nhóm sau tôi và sau mỗi 5 kỳ họp mặt chúng ta sẽ tổng kết một lần.

Tiếp theo là MC Bình với giọng ca thật truyền cảm, âm áp đã nổi bật qua nhiều bài ca đầy ý nghĩa như là Tình Bạn do Bình sáng tác và nhiều bản nhạc khác do Bình phổ nhạc, hề quậy Bão Tố với những mẫu chuyện tiểu lâm. Frere Thành giúp vui với phong cách của Mỹ; Thảo, con nuôi của gia đình Triệu cùng giúp vui, Hảo hát tặng anh em một bài, Toàn cao hứng đờn hát trả lại vài bài và Long, em của

Phuong Shell cũng đại diện nhóm trẻ "cung cung" hát tặng lại vài bài trong đó có bài trốn đi vượt biên... *Ô đi ghe, ô đi chui, đi trốn tiền mà vui...* nhái theo âm điệu vui của bài Jingle Bells nhạc ngoại quốc, nhất là câu chuyện thật cảm động của tác giả đã chết khi vừa đặt chân đến bến bờ tự do và màn thối bong bóng đủ màu sau đó thả ra cho bay trên không cho vui.

Chuẩn, Đức, Bảo, Phuong, Tâm, Khuê và anh Đức cùng thay phiên nhau để ngỏ lời cảm ơn BTC đã tạo điều kiện cho anh em cùng cười vui vẻ, cười thoải mái, cười hồn nhiên trong hai ngày vừa qua và một đêm lửa trại nhớ đời.

Thế rồi, một câu nói mà không ai muốn nghe lại vang lên "đã hết giờ và buổi tiệc vui nào cũng tàn" ... Bình đề nghị anh em cùng đứng dậy sắp thành vòng tròn, cùng nắm tréo tay nhau, cùng thắt chặt bàn tay nhau và cùng nhau hát lại các bài đồng ca hướng đạo như là: - *Lúc thú vui này lòng càng quyến luyến anh em chúng mình...- Gặp nhau đây rồi chia tay, ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây, niềm hăng say còn chưa phai, đường trường sông núi hẹn mai ta xum vầy.* Tiếng ồn ào lại vang lên, những tiếng vỗ tay, những câu chào tạm biệt, những lời hứa hẹn sẽ gặp lại kỳ họp mặt tới ...v.v... những cái siết tay thật mạnh, những cái ôm ghì thật chặt cùng với những cái vỗ vai thân tình ấy đã cùng nói lên tình huynh đệ Lasan Bá Ninh kết chặt dài lâu và trường tồn.

Ra khỏi tiệm ăn, cùng nhau tụ họp chụp hình chung lần cuối trước khi chia tay trở về với đời sống hàng ngày của mỗi người. Trên đường về xe tôi lại bị lạc đường hơn 20 phút, lại bị lạc đường nữa??? chắc vì quá chén, hihhi Trong lúc loanh quanh tìm lối ra Chuẩn gọi hỏi

Có muốn ăn phở không? Bình than đói quá, tụi này đang ngồi chờ ở tiệm I Luv Phở bên kia đường của tiệm Viễn Hương đây...

Ok, ok tụi này sẽ tới.

Tiệm phở đêm khá đông khách mặc dù đã hơn 1 giờ khuya. Nhóm ăn khuya chúng tôi gồm có Tôi, Bình, Chuẩn, Hoài, Anh, Trục, Liêm, Đức, Phuong, Toàn, Frere Thành, và nhóm "cung cung", với lòng vẫn còn luyến tiếc cùng những tiếng nói và tiếng cười vui của đêm họp mặt vừa qua... lại cùng nhau ngồi quây quần một lần nữa để cùng ăn, cùng uống, cùng chuyện, cùng cười giòn lần cuối trước khi chia tay vì có vài bạn sẽ đáp máy bay về sáng sớm.

Về đến khách sạn cũng hơn 2 giờ sáng, nào ta cùng chải răng rửa mặt lau mặt mũi tay chân chân... Liêm, Đức, Frere Thành liền lên giường ngủ để ngày mai ra phi trường sớm. Tôi lên giường nằm vẫn chưa ngủ được không phải vì tôi khó ngủ, nhưng vì cái bụng chứa đầy nước lèo và phở mà tôi mới ăn cách đây nửa giờ đồng hồ vẫn chưa tiêu làm tôi cảm thấy khó chịu cùng với hai bạn Liêm và Frere Thành đang họp ca bài "*Chúng tôi đang ngủ ngon lắm*", lại thêm một đêm mất ngủ ... hihhi

Ngày Cuối

Tiếng động do anh em thu gọn áo quần cho vào vali làm tôi tỉnh giấc... tôi mở nửa con mắt lơ lơ nhìn quanh vì chưa đã giấc.... thấy Frere Thành từ phòng tắm vội vã đi ra và cho áo quần vào vali, Liêm đang đóng vali kiểm soát lại giấy tờ và kiểm chìa khóa xe, Đức với quần áo chỉnh tề sẵn sàng dzọt ra phi trường có lẽ Đức thức dậy sớm nhất. Mặc dầu còn ngái ngủ, tôi ngồi bật dậy và nói "Tôi nói một câu mà chẳng ai muốn nghe, buổi tiệc vui dài cách mấy rồi cuộc rồi cũng tàn". Tôi tiễn các bạn ra cửa, cùng nhau xiết tay thật chặt và hẹn gặp lại nhau trong kỳ họp mặt tới và chúc tất cả thượng lộ bình an.

Tôi về giường nằm ngủ nướng thêm một tí cũng chẳng biết bao lâu...rồi tiếng điện thoại vang lên làm tôi tỉnh giấc ... Chuẩn gọi và nói "Xong chưa, tụi này xong rồi đang chờ ông đến là tụi mình cùng nhau

đi uống cà phê ở tiệm anh Đức và cũng đã hẹn nhóm "cung cung" ở đó". Tôi vội vàng chạy đi làm công tác vệ sinh, rồi thay áo quần và gom đồ dơ cho vào vali...trong vòng 15 phút.

Trên đường đi, tôi, Bình, Chuẩn và Toàn cùng nhau cười vui nói chuyện rôm rả về buổi họp mặt tối hôm qua nhất là bàn về buổi tối lửa trại vui quá, đáng nhớ đời.... Triệu gọi đến cho Bình và nói:

Anh em nào đáp chuyến bay trễ thì mời đến nhà ăn trưa, bà xã tôi dậy sớm, đang nấu nướng để khoản đãi anh em đây.

Ok, Ok ...tụi này sẽ có mặt khoảng 12 giờ trưa đến 1 giờ chiều.

Tôi gọi cho anh Đức hỏi thăm đường đến tiệm Lee's Bakery của anh...anh đang bận đi giao hàng khoảng nửa giờ sẽ về, vì thế anh đề nghị tôi gọi thẳng đến tiệm, nhờ người cháu chỉ đường cho. Sau đó Bình gọi cho nhóm của Dũng báo tin cho biết là chúng tôi đang trên đường ghé tiệm bánh mì của anh Đức lai rai uống cà phê ăn sáng, rồi hẹn nhau cùng ghé nhà Triệu ăn trưa trước khi ra phi trường.

Vừa đến tiệm của anh Đức thấy nhóm trẻ "cung cung" đã có mặt, có lẽ đã đến từ sớm vì trên bàn thấy có nhiều tàn thuốc lá thêm những ly cà phê sữa đá đang uống dở và cạn. Chúng tôi cùng nhau bắt tay chào... tiếng nói cùng tiếng cười lại ồn ào vang lên. Chuẩn bị đi mua cà phê thì anh Đức về, anh vội vã bắt tay cả nhóm và hỏi:

Uống cà phê chưa để tôi đi pha cho.

Thôi để tụi em đi mua cà phê làm phiền anh quá ... gặp lại nhau là vui rồi

Đâu có được, phần này anh đãi như anh đã mời mấy em tối hôm qua nếu có giờ mời tất cả sáng mai lại tiệm anh uống cà phê và thăm tiệm của anh luôn

Ok, Ok, vậy xin anh cho ba ly cà phê sữa đá và một ly cà phê đen đá...cám ơn anh nhiều lắm.

Anh Đức nhiệt tình quá mới biết nhóm họp mặt có 2 ngày trước mà đã tặng cho anh em những ly cà phê đá thật hấp dẫn và một buổi ăn tối miễn phí thật ngon với món cá nục kho thơm vừa chín rục; như lời anh Đức giới thiệu dân Nha Trang họp mặt, gặp nhau ăn uống mà thiếu món cá biển thuần túy là một thiếu sót lớn.

Tôi húp nhẹ một chút cà phê đen đá, vị đắng cà phê quen thuộc, mùi thơm nhẹ của mùi cà phê bay vào mũi làm tôi tỉnh người cùng với hơi lạnh từ mấy cục nước đá làm khỏe người ra vì lúc này mặt trời đã lên cao và nóng. Sau khi Bình gỡ trả nồi và lò ga lại cho anh Đức, tôi và anh Đức đứng trước cửa tiệm cùng nhau giơ cao tấm bảng banner họp mặt năm nay để cùng chụp hình lưu niệm và tặng anh tấm bảng banner này làm kỷ niệm. Hơn 11 giờ trưa, nhóm "cung cung" xin phép lên đường vì phải lái xe hơn 12 tiếng về lại Houston. Chúng tôi bắt tay nhau chào tạm biệt và chúc thượng lộ bình an cũng như dặn dò lái xe cẩn thận. Vợ chồng Dũng, Bảo vừa tới, chúng tôi bắt tay chào hỏi, tiếng cười tiếng nói ồn ào lại vang lên trước cửa tiệm bánh mì, v.v...

Trên đường về lại nhà Triệu, chúng tôi ghé thăm khu chợ Việt Nam trên đường Jimmy Carter Blvd. Khu chợ thật lớn, bãi đậu xe rộng rãi có vài nhà hàng và những văn phòng bác sĩ, nha sĩ, luật sư, tiệm vàng, tiệm bán quà, đồ chơi trẻ em, văn phòng khai thuế ,v.v.... Chúng tôi vào thăm tiệm Người Đẹp chuyên bán mỹ phẩm, dược thảo, nhạc, gift shop. Bình mua cho con gái ít đồ chơi sau đó ghé chợ Hong Kong mua thêm vài trái mít chớ về nhà làm quà cho bà xã.... Ku Bình này nịnh dzợ thiệt à nghen, hihhi...

Đến nhà Triệu trẻ hơn dự định, Quang, Hòa, Trung nhóm lớp 10, Virginia đã đến trước và đang uống bia. Tôi vội vàng đi tắm để chuẩn bị ăn và ra phi trường. Đồ ăn lại được dọn ra với món bánh bột lọc vừa mới hấp nóng hổi, chấm cùng với nước mắm ngon đậm với ớt cay, tôi vừa ăn vừa hít hà. Món cháo gà được dọn ra cho bà con thưởng thức... tô cháo gà nóng bốc khói cộng với hành ngò tiêu trên mặt cháo làm thơm nức cả mũi, tôi vừa thổi vừa húp nhẹ, hơi nóng của cháo, vị cay của tiêu làm trán và lưng tôi ra lấm tấm mồ hôi. Mất ngủ mấy ngày người đã thấm mệt nay ăn được tô cháo gà nóng đổ mồ hôi, uống hết một ly nước đá lạnh cho đỡ tê lưỡi vì cái nóng của cháo và vị cay của ớt còn sót lại làm người tôi khỏe ra, thiết nghĩ lúc này không có món gì ngon hơn bằng tô cháo gà nóng vừa thổi vừa ăn, hihhi... Cảm ơn Thu, bà xã Triệu thật nhiều. Đông sương và kem flan được dọn ra cho phần tráng miệng cũng như là món ăn cuối để tiễn đưa anh em chuẩn bị về lại nhà sau mấy ngày họp mặt sinh hoạt với nhau thật vui.

Anh em còn đang đùa giỡn và phá nhau về những chuyện vui mang nhiều kỷ niệm vừa qua. Tôi vẫn còn khát nước và cay miệng ... đi ra nhà xe lấy chai nước gặp anh Bảo ngoác tay ra hiệu mời hút thuốc lá. Tôi cùng anh vừa hút thuốc lá vừa ôn lại những chuyện vui của mấy ngày vừa qua.

Tiếng ồn ào của những lời chào chia tay, tạm biệt lại vang lên từ trong nhà phát ra. Bình, Dũng và Chuẩn về trẻ hơn vài giờ nên còn ở lại. Tôi vội đến bắt tay từng người cùng lời cảm ơn chân thành đến vợ chồng Triệu và tất cả các bạn. Chuẩn bắt tay tôi hai đứa cùng ôm và vỗ vai nhau cùng nói lời thương lộ bình an. Tôi đến bắt tay Dũng, hai tay nắm chặt cùng nhau chúc sức khỏe hẹn gặp lại nhau trong kỳ họp mặt tới. Bình đang bận quay phim cho anh em, tôi vội đến bắt tay Bình và chúc sức khỏe cùng dặn dò lái xe cẩn thận. Tôi cùng vợ chồng Bảo và Toàn được Triệu đưa ra phi trường, vừa đi ra xe tôi vừa quay đầu lại mỉm cười vẫy tay chào tạm biệt các bạn... mọi người cùng nhau cười và vẫy tay lại chào nhau lần cuối.

Buổi họp mặt năm nay đã đi qua hơn một tuần, lúc này đang ngồi viết lại những dòng ký sự nói trên làm tôi tự mỉm cười nhiều hơn, được nhớ lại những câu chuyện vui, vài chi tiết vui dí dỏm lại chợt đến cũng là nhờ công lao của tất cả các bạn, xin cảm ơn tất cả các bạn đã cùng nhau đem đến và tạo ra nhiều niềm vui chung cho tất cả bạn bè mà tôi đã ghi chép lại đây. Được xem lại những tấm hình chụp vừa qua do Dũng, Bình, Bảo(*) gửi đến làm cho tôi gợi nhớ lại nhiều hình ảnh đầy màu sắc kỷ niệm của mấy ngày họp mặt vừa qua. Mong rằng ký sự dài lòng thông, lê thê với lối hành văn đơn sơ và không chải chuốt, cầu kỳ này sẽ đem lại cho các bạn tham dự họp mặt năm nay một kỷ niệm trong nhiều kỷ niệm đáng nhớ lâu dài của mình.

Mong rằng chúng ta sẽ được gặp lại nhau trong kỳ họp mặt tới đông hơn, vui hơn, nhộn nhịp hơn kỳ này.

Cầu ơn trên phù hộ cho tất cả anh em Lasan Bá Ninh luôn khỏe mạnh, bình an và hạnh phúc.

Ngày 21 tháng 5 năm 2012

BNer,

Điệp Lê

(*) Xem hình của Dũng

https://picasaweb.google.com/104360296555517137064/HOPMATLASANBANINHLANTHU10ATLANTAGAMAY3To62012?authkey=Gv1sRgCKea2_6s3vSw2gE&feat=email

(*) Xem hình của Bình

<https://picasaweb.google.com/binhdhoang/HOPMATBANINHNHATRANG2012ATLANTA#>

(*) Xem hình của Bảo

<https://picasaweb.google.com/vodinh228/2012May4HopMatLSBNAtlanta?authkey=Gv1sRgCNjjztTytvjuiwE#>